

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

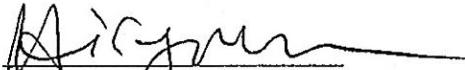
1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P6: 11-15.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P6: 11-15.

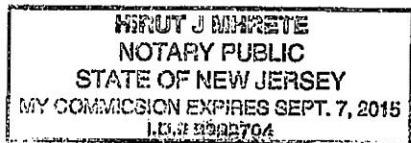

Rina Ne'eman

On the 28 day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
28 day of February, 2014

Notary Public

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

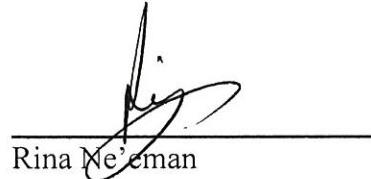
Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P 6: 16-30.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P 6: 16-30.

Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

March

On the [6] day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this March
6 day of February, 2014

Leonor Troyano
Notary Public

LEONOR TROYANO
ID # 2385580
NOTARY PUBLIC OF NEW JERSEY
Commission Expires 5/8/2014

תיק מס': 5398/03

1

תאריך: 06/02/05

בית המשפט הצבאי
ש ۱ מ ר ۱ ۱
- פ ר ۱ ט ۱ ק ۱ ל -

דין בית משפט מיום: 06/02/05 בפני הרכב: סא"ל ארז חסון -אב"ד
 רס"ן אליהו נימני -שופט
 סרן ארז סרי -שופט

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

תובע: סרנו אירית דיטиш
 סניגור: עוזי דראושה

נאשם: מאג'יד אסמאעיל מוחמד מצרי ת.ז.: 904460862

רשות: סמל אלינה
 מתרגמן: סמל בהאה

- אב"ד זיהה את הנאשם -

הכרעת דין

عقب היקפיו הגדולים של תיק זה, נימוקי הכרעת הדין נמצאים עדין בשלבי כתיבתם. עם זאת, נמסור כעת את תמצית הכרעת הדין.

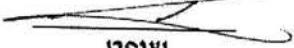
מצאנו לנכון להרשיע את הנאשם בעבירות המוחשות לו בכת"א, למעט פ"א 4, ממנו חוזרת התביעה בסיכוןיה. הנאשם מושרע בעבירות הבאות:
חברות בהתחזיות בלתי מותרת – עבירה לפי תקנה 85 (א) לתקנות ההגנה (שעת חירות), 1945.

נשיכת משרה – עבירה לפי תקנה 85 (ב) לתקנות ההגנה (שעת חירות), 1945.
יר לעבר אדם – עבירה לפי תקנה 58 (א) לתקנות ההגנה (שעת חירות), 1945.
ニסיון ירי לעבר אדם – עבירה לפי תקנה 58 (א) לתקנות ההגנה (שעת חירות), 1945 וליי 19,20 לצו בדבר כליל האחריות לעבירה (יהודיה ושותמرون) (מס' 225), תשכ"ח – 1968.
గרים מות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון יהודיה ושותמرون (מס' 378), התש"ל – 1970 (פרטי אישוט).

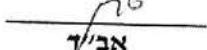
ニסיון גרים מות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון יהודיה ושותמرون (מס' 378), התש"ל – 1970 ולפי סע' 19,20 לצו בדבר כליל האחריות לעבירה (יהודיה ושותמرون) (מס' 225), תשכ"ח – 1968 (3 פרטי אישוט).
קשר גרים מות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר כליל האחריות לעבירה (יהודיה ושותמرون) (מס' 378), התש"ל – 1970 ולפי סע' 21,22 לצו בדבר כליל האחריות לעבירה (יהודיה ושותמرون) (מס' 225), תשכ"ח – 1968.

ובחר כי לעניין פרטי האישום המרכזים, דהיינו עבירות הרצת, מושע הנאשם כשותף עיקרי וזאת לאור מעמדו הבכיר בארגון, העובדה כי היה מעורב בשלבים אופרטיביים של ביצוע מעשי הרצח ובהם צילום המתאבד, מימון הפיגוע ומסירת כלי הנשק אשר שימש בו.

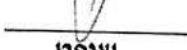
ניתן והודיע היום, 06/02/05, בפורمي ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

תיק מס': 5398/03

2

תאריך: 06/02/05

ראיות לעונש

ת: אין ראיות לעונש
 ס: אין ראיות לעונש

תובעת מסכמת:

היום נotonin הנאש את הדין בגין אחוריותו כמצוע עיקרי לריגימת מותם של 10 בני אדם. לצד זאת, הורשע הנאש בפעולות ביטחונית חמורה עניפה, תוך שוג מסקירת מעשים אלו ברורה נחישותו וחתירתו כדי מטרת אחת - גדיות חי אדם. הנאש אמןנו ונתן את הדין אחרון בזמן, לאחר כל "גיבוריו", מבצעי הפגיעים במצרים וחרמיש, אלום מטעה, מבחינות רבות, ניתן לראות בו ראש וראשון להם.

לא ניתן להטעם כחייב לחומרה מעמדו הבהיר בארגון התנים. לדנו, לעומתנו, כי הטורר, הגם שהינו מכח באופן עיוור בקשרנות מקרים, פעים רבים יש בו דווקא חוקיות או ביתר דיוק אינטנסטיבית, ציניות בחיי אדם. לעיתים נוח לבצע פיגוע זה או אחר במועד מסוימים, בתזמון מסוימים, ביישוב מסוימים, בתוך תחומי הקו הירוק או מחוץ לו. וכך, לטעמה של התביעה, נכנס תפקדו המכריע של הנאש למעין פסק באוטם חיים של קורבנות עולמיים עתידיים, ירצה יבצע פיגוע רצח, לא ירצה יינצלו הפעם חיותם.

אדגיש כי עבר לפיגוע בחרמיש נתבקשה הסכמה המפורשת של הנאש לבייצוע הפיגוע על ידי בכיר המרצחים, ██████████, הסכמתו של הנאש ניתנה ורק לאחריה יצאו לפועל שלבים הבאים, שהביאו לכך למותם של שלושה בני אדם. הנאש אף הגדל לעשות לאחר ביצוע הפיגוע, אולי בשלומוני ההצלה, העביר הנאש ל██████████, בדיקת "הצלהתו" של הפיגוע סכום כסף. ואם יתמה התומה על כך, גם זה אינו מקרה, שכן הנאש נשא תפקיד אשר במסגרתו העברי כספים בהזדמנויות רבות ובנסיבות פעלים מרכזיים בארגון.

גם לbijouter הפיגוע במצרים נודעה תרומה מכרעת לפועלו של הנאש, היהות שהוא שהעיבר למעשה את כלי המשחתה לידי המרצחים, בסופו של דבר. על תרומה זו ודאי שאין צורך להסביר מילים באשר לחבר הסיבתי בין מעשייו כאן ובין קרונות התוצאה.

בנוגע לפיגוע ברחווב יפו בירושלים, שימוש הנאש צלם של המתאבד לפני יציאתו לפיגוע. התביעה טענה לא אחת לפני בימי"ש נכבד זה, אודות הקרדינליות שהוא מוצאת בפועל זה. אdagish בקצרה כי פאן נספ' חמור של פיגועי ההתאבדות שבאו בקשרו הינו החוד התקשורתי שבא בעקבותן, בו יש למעשה להפחיד, לשתק ולזרע אימה בחיו של כל ישראלי, באשר הוא ישראלי. תרומה רבה לכך יש בצלומי מותם של מתרבים, זאת גם מהבחן השם משמשים דוגמא מצולמות גם לבאים בעקבותם. יותר מכך, לטעמה של התביעה, באקט הצלום יש כדי לאפשר במישרין, בסופו של דבר, את ביצוע העבירה עצמה על ידי אותו מתאבד בכך שלמעשה יש באקט זה משום עידוד רוחו של אותו מתאבד, חיזוק החלטתו לצאת לbijouter הפיגוע.

התביעה תפנה לעניין זה לטיעוניה בתיקו של איאד נאצ'ר, תיק בימי"ש 5572/03. בתיק זה נגור על הנאש מאסר עולם ואולם לא מן הטעם שביקשה התביעה, היוו השתתפותו בצלום המתאבד, אלא אם כי ריבוי העבירות שייחסו לו. עם זאת, אציג כי התביעה הגישה ערעור בתיק זה והוא עדנו תלוי ועומד ב biome"ש לעורורים.

כן אבקש להפנות לתיקו של כמאל שעבלו, שנידון בימי"ש זה, שם קיבל biome"ש את עמדתה של התביעה באשר לתרומה המשנית של אותו אקט של צילום המתאבד.

היום נסגר מעה. דמס של קורבנות הנאש זוקק אל biome"ש והتبיעה תבקש כי עונשו ייגזר ל-10 עונשי מאסר עולם מצבריםם בגין כל נפש ונפש אותה קטעה. כן תבקש התביעה מאסר נספ' קצר בשנים, בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאש.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51

תיק מס': 5398/03

3

תאריך: 06/02/05

סניגור מסכם:

הנשם הכחיש לאורך כל הדרך את כל המיחס לו בכת"א, אולם בהרשעתו היום בפני ביהמ"ש מהויה מכחה קשה לנשם ולמשפחה. הנשם בחקירה הראשית ובחיקירתו הגדית ביהמ"ש, וגם בחיקירתו במשטרת, הוא הודיע מעשי אלימות נגד מדינת ישראל. מדובר בנשם שאפיילו במהלך המשפט שהיה בפני ביהמ"ש נגרמו לו עוית דין. מדובר בנשם בן 32 שנים. הוא המפונס היחיד למשפחתו, אשר מרכיבת משני ילדים. אשתו נמצאת כאן וגם אימmo חוללה. לנשם יש המון חובות וMSCINTA. הנשם עובר לאירוע נשוא כת"א עבד בתוך קצין במשטרת הפלשתיניאית. הוא עבד במסירות ובאנומנות. מצבו הפיננסי של הנשם רעוע מאוד. ילדיו הקטנים לומדים בבי"ס ויש צורך שאביהם יתמוך בהם מבחינה כלכלית וחשוב שאביהם יימצא לידם.

הנשם הוא אדם חוללה, יש לו בעיות ברגליים. יש לי טיעונים אחרים, הויאל ועוד לא קיבלתי את הnymokim לידי. לנשם אין דם על הידיים- זה מה שהוא טען לאורך כל הדרך. אפילו התנהגוו של הנשם היום, אינה כמו של הנשים האחרים, אשר היו מודים בעשיים שעשו, אך הנשם לא עשה זאת.

אנו מבקשים שביהמ"ש יתחשב בנסיבות.

נשם:
 אני מההתחלת הבאתי את הריאות לביהמ"ש. התביעה בהתחלה קבעה את גורלי. אני אמרתי שאני לא מפחד רק מלאוחים ואני נגד רצח של אזרחים ישראלים ופלשתינים. היותי קצין במשטרת הפלשתינית והפלילו אותי גנבי וככבים. אני כיבדתי את הבהיר"ש עד עכשו. אני מקווה שתיקח בחשבון את כל הדברים האלה, אתה מטפל בילדים שלך, גם לי יש ילדים.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

תיק מס' : 5398/03

4

תאריך: 06/02/05

גער דין

האשים הורשע, כאמור בהכרעת הדין, בעבירות המיחוסתו לו בכתב האישום (למעט פרט האישום הרבעי, ממנו צורה התביעעה). המודבר בשורת עבירות קשות וחמורות, שאין חמורות מהן, מהן עולה אחריותו של הנאשם לרציחתם של שעשרה בני אדם וכן שורת שחאות ואלהות ובהם עבירות נזנויות לבניינה. ירי ועוד.

הנאים נשא בתפקיד ראש "גוזי אל אקזה" באזורי שחם, ובתפקידו זה משך בחוטיהם של פיגועים רבים אשר יצאו תחת הנהגתו, בימיונו, בברכתו ותוך שימוש בכלים הנשק אשר נחטף

הנאים היה מעורב בשורת פיגועי התאבדות כאשר הוא וחבריו לארגון צמא-הדם, שילו זה אחר זה מפגעים מתאבדים אשר זרו בחוץ ערי ישראלי רצח ומות. עבודות כתוב האישום, בהם הורשע הנאים, מתארות ארכוטה את השלבים המפורטים שקדמו להוצאה חבראונית לobar זירת הרצח.

הנאים, בתפקידו הבכיר, הוא זה שኒיצ' על תעשיית מוות בזיהוי זו ומסר הוראות לפעילים כפופים לו לשלח מפגעים למעשי רצח המוניים. אולם הנאשם לא הסתפק בתפקיד 'מיניסטריאל' בלבד, אלא שלח ידו גם בשותפות מלאה לשילוח המפגעים ממש, ובכלל זה אולצת מהרב אחד. מינו פגעה אחר והשפכת כל הרצת באירוע שלישי.

באן המקום להציג את אשר א' עליה מהכראת הדיון, כי אחוריותו המלאה של הנאות למשים נלמדת הן ממידת מעורבותו ה"אופרטיבית", אולם גם מממדיו הבכיר העולה לאורך כל חומר הראיות. מתרברר כי הנאות היה, באוצר שכם, פסק בענייני חיים ומות, והוא ניצל את מרותו על פני אחרים לשם שילוח מרצחים. הנאות הוא זה שמייר א' לרבאל אסרויה על מושאי הרכץ בפוי אמצעי התקשורת.

הנאש הוא האחראי, ביחד עם שאר חברי לכונפיית המרצחים, לפיגוע הדמים ברחוב יפו בירושלים, ביישוב חרמש ובקיבוץ מצר. כתוצאה ממשיו מצאו את מותם עשרה בני אדם, בהם שני ילדים רכים בקיבוץ מצר, אם שנרצחה ביחד עםם, שניים תושבי הקיבוץ, נערות בתם שנרצחו מרוקק קצר מביתם ביישוב חרמש, נשים שהלכו ברחוב יפו בירושלים. פיגוע שנרצחו מרוקק קצר יפו ביישוב חרמש ובקיבוץ מצר צענו את המדינה באוצריותם ובשלמותם. בדמיהם ברחוב יפו

הנאהם לאחד ממעשיין, גם כאשר הילכו ורבו קורבנותיו, גם כאשר החלך ופתח גלים. גם לnoch הירצחים של ילדים רכים, לא נח הנאשס ממעשיין והוסיף לטוטות את קורי המותות תחת ידו. הנאהם לא היסס והורה לשולח את חיית-האדם, את הרוצה [] להריאו צווארה באת ונחפ אשור למרבה המזל לא יצא אל הפועל.

וuncan, מלבד מעשי הרצת בהם הורשע, ומלבד הפשיעות שגורם לאלו שרדזו את התקפות התופת של המפוגעים ששליח, עוד שלח הנאשם את ידו במעשה ירי וניסיון לירוי.

תאריך: 06/02/05

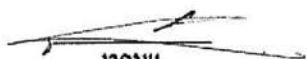
5

תיק מס': 5398/03

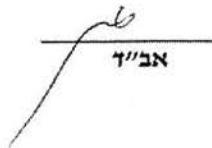
כפי שציינו בהכרעת הדין, מצאנו כי חלקו של הנאשם הוא של שותפות מלאה. ואכן, העובדה כי הנאשם נהג בפחדנות והסתתר מאחרוי מצלמת הוידאו ושלח אחרים להרוג ולהחרג, כי התחבא מאחרוי מותן הוראות אחרים, כי עטף בשטרות כסף את מוג לבו, כי נטל אחריות על מעשי אחרים, עובדות פחדנותו של הנאשם אינה מהייבות כי יחמור מן העונש הרואיו לו ולশכמו. הנאשם אחראי באופן מלא למותם של עשרה בני אדם חפים מפשע, ומאחריות זו לא יחמור.

אנו גוזרים עם הנאשם 10 מאסרי עולם מצטברים.

זכות ערעור כחוק החל מיום המצאת נימוקי הכרעת הדין לידי הצדדים
ניתן והודיע, 06/02/05, בפורמי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"צ

שופט

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

תיק מס' 5398/03

1

תאריך: 28/06/05

בית המשפט הצבאי
ש ۱ م ر ۱ ۱
- פ ر ۱ ط ۱ ك ۱ ل -

בפני ההרכב: סא"ל ארז חסן -**אב"ד**
 רס"ן אליהו נימני -**שופט**
 סרן ארז סרי -**שופט**

תובע: סר אירית דיטиш
 סנגור: עוזי דראושה

נאשם: מאג'ד אסמאעיל מוחמד מצרי ת.ז.: 904460862

- **אב"ד זיהה את הנאשם -**

הכרעת דין

האישומים וזירת המחלוקת:

ביום 05/06 מסרנו את הכרעת דין של הנאשם וגורנו את דין. כמובטח, להלן נימוקינו המלאים להכרעת הדין:

כגדו הנאשם הוגש כתוב אישום קשה ואرون, הן מבחינות חומרת העבירות וחן מבחינות היקפן. מיוחס לנאים כי בשנת 2002 שימש כראש "גוזדי אל-אקזה" באזר שכם ומתקוף תפkidו ניצח על הוצאה לפועל של מספ"ר פיגועים - ובهم פיגוע הדמים ברחוב יפו בירושלים, ביישוב חרמש ובקיבוץ מצר - בהם מצאו את מותם 10 אנשים, בהם 2 פעוטות ואמהם, ונפצעו שעשרה אחרים. עוד מיהיחסים לנאים מעשי ירי וניסיו לירוי לעבר אדם וקשר קשור לארימת מות בכוונה.

הנאשם כפר בכל המויחס לו, הוא בתשובהו לאישום וכן (במרבית המויחס לו) בחיקתו המשטרתית והאישום ננדנו מבודוס על הפללות רבות מאת חבריו ושותפיו לארגון ולמעשי הרצח. כבר בתחילת הדיבורים יש לציין כי הסוגיה המרכזית בתיק זה, נוגעת לוויהו של הנאשם, אשר לרוב מוכוננה ע"י חברי בכינוי "בזבז" - כינוי אותו מכחיש הנאשם.

לצד הכחשתו של הנאשם את מעורבותו שלו במעשי הרצח, הרי שכן מחלוקת של ממש באשר לקורות האירועים (לאור הסכמת ההגנה להגשת חומר הראות הטכני¹), ונראה כי אף לא החלקם של שאר המעורבים, אשר ברובם נשפטו והורשו זה מכבר על מעשיהם.

חומר הראות:

amarot ha-na'amim:

היעד בפנינו גובה 2 אמרותינו של הנאשם, רס"מ ██████████. מעודותו עולה כי חקירתו של הנאשם התרנה באופן רגיל. ואכן לא נתנו מצד הנאשם כל טענות זוטא, לא בכלל ולא כלפי העד ██████████ בפרט, וההגנה אף הסכימה כי יוגשו אמרותיו של הנאשם שנגבו ע"י העד.

בxicomיה בבקשת ההגנה לקבוע כי יש ליתן משקל מופחת לאמורתו של הנאשם, וזאת עקב העובדה כי האמרה לא נכתבה בעברית, כי לא הוקלטה וכי העד לא ערך לנאים מסדר ויזומי.

¹ ראה פרוטוקול מיום 03/09/02, עמ' 1.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51

תאריך: 28/06/05

תיק מס': 5398/03

2

לא ראיינו לנכון לקבל את טענות ההגנה במישור זה. מעיון בשתי אמרותיו של הנאשם ברור כי הוצע לנאים לכתב את אמרותיו בכתב ידו, אולם הוא סירב לעשות כן ואף סירב לחתום. צוין כי באمرة הראשונה אף נימק הנאשם סירובו זה בכך שהוא אינו "מכיר בחוקיות ההליכים המשפטיים של הقيقيות הישראלית". צוין עוד כי أكد הצעתו לכתב את האמרה והסירוב לה, עשו ע"י חוקר המשטרה [REDACTED] בנסיבות עמיתו לתפקידו, רס"מ [REDACTED]. לאור הדברים אלו, לא ברור מה הרובותא בתביעת האמרה בעברית או בעברית.

הסגור לא הציג בפנינו מהו המקור הסטטוטורי לוחבה, כביכול, של החוקר להקליט את החקירה ומודיע יש בכך כדי לפසול את האמרה, כתענתו. מעיון באמורותיו, ובעדות וובה האמור, עליה כי תנאי "תקנות השופטים", המכשירים קבילותן של אמרות, התקיימו ובכל זאת מatan אזהרה לחוק, מתן הזדמנות לכתיבת האמרה וחתימתה עליה, הקראת האמרה המתורגמת בסוף החקירה וכו'.

הקלטה החקירה איננה תנאי על פי דיני האוור לבלילות האמרה ואני פוגמת בمشקלה.

באשר למסדר הזיהוי, כפי שהצהירה התובעת², לא היה גובה האמרה ממונה על חקיינות הכלולות של הנאים ושאלות בתחום מחדלי חקירה, לטענת ההגנה, יש להפנות לחוקריו. באשר לשוגית חובת עריכת מסדרי זיהוי, נדרש בהמשך.

באשר למשקל האמרות, לא מצאנו מקום להפחית משקלן, להיפך. ניכר מן האמרות כי החקירה הינה לה באוירה חיובית, ובמהלכה אף הוצעו לנאים COST תה וסיגריה והוא יצא לארכות צהרים³. הנאשם אישר כי הוא חש בטוב. באמורות מאוחרת הנאים את שעריו עם שאר עדי התייעזה, בהם ידובר להלן. הנאשם מוסר תיאורים מפורטים של העברות כספים שביצע, קשרו - שידעו עלויות ומורדות - עם פעילים אחרים, כתובות אינטרנטן בין השימוש וכיו"ב פרטיהם אשר ניכר בהם כי הם אינם מקור ראשון.

באשר לטענת ההגנה בסיכוןיה כי "הנאים הכחיש את המוחיש לו בכתב האישום, שיתfn פעולה עם חוקריו בחקרתו המשפטית נתן פרטים מלאים ואינפורמציה מלאה, אולם בכל חקירתו במשטרת ובבית המשפט הנכבד הנאים לא הודה במעשים המוחשים לו" (סעיף ג' לסייעי ההגנה) - מوطב היה לדברים, התלוישם למגורי מן המαιימות, שלא היו עולמים על הכתב, שכן קריאה תמה באמרה הייתה חוסכת את כתיבתם.

סוף דבר - מצאנו לקבל את אמרותיו של הנאשם ולהעניק להן משקל מלא.

עד התביעה:

היעד בפנינו העד [REDACTED] ביום 03/09/02, עדות אשר כללה, למעשה, את החקירה הראשית בלבד, וזאת לאור סירובו של העד להמשיך את עדותם, כמפורט בעמ' 6 לפרטוקל מאותו היום. אין מחלוקת של ממש כי מדובר במאי שאחראי לפיגועי הדמים ביישוב חרמש ובקיבוץ מצר.

ראשית עליינו להידרש לטענת ההגנה כי נגרם לנאים עיוות דין בכך שלא הושלמה חקירתו הנגדית של העד וכי במצבי דברים זה אין לקבל את אמרותיו מכוח ס' 10 א'. אכן, העד הובא למסור עדות ובית המשפט והצדדים התחנכו על מנת לשמעו את עדותו במילואה. עדות זו נקבעה בשל רצונו של העד בלבד, אשר סירב להמשיך ולהסביר לשאלות שנשאל. בית המשפט נקט בשורת עדדים על מנת להמשיך את שמיית העדות ובכלל זה קריאה לסגورو של העד, אולם העד התמיד במר� (ראה מהלך הדברים בעמ' 6-7 לפרטוקל אותו דין, ובכלל זה החלטתנו החותמת את העדות).

כידוע, מאז ניתן פסק דין הנודע בבית המשפט העליון בעניין חגי-חיה, דנ"פ 4390/91, מדינוג', ישראל נ' חגי-חיה, פ"ד מז (3), 661, עומדות על מכונת ההלכה בענין מעמדו של הי"ע השותק⁴, הלכה אשר ניתנה ע"י הרכב מורה במשפט העליון, אשר ראה אף بعد השותק עד אשר ניתנה לצדדים הודות לחוקר, וכמכן שפטוחה הדרך להגשת אמרותיו על פי ס' 10 א' לפיקודת הראייה. עד ראה לעניין זה, ע' אוייש 114+99/00, הגזכר אף בהחלטתנו מאותו היום. הסגור הביא בסיכוןיו שורת אסמכתאות מהן ניתן ללמידה - לטענתו - כי בהעדר חקירה נגדית, יש לבטל את משקל העדות כולה, אולם המذبور בפסק דין ישנים ביותר, משנות השבעים ועד קודם כן, אשר ככל נמסרו טרם שנטבלה הлечת חגי-חיה, חלוקם אפילו עוד לפני שנחנק תיקון ס' 10 א' לפיקודת הראיות..

² שם, עמ' 2, שי 22-24.
³ ראה ת/1, עמ' 2, שי 1; עמ' 5, שי 25-26.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

תיק מס' 5398/03

3

תאריך:

שאר התנאים העומדים בסיסוד ס' 10 א' התקיימו, ובכלל זה העובדה כי הуд אישר את מתן אמרותינו⁴, וכן קיומן של סתיות מוחותיות בין העותות לבן האמורה (התובעת ציינה שורה ארוכה של סתיות בסיכוןיה בלבד) להגנה על כך בסיכוןיה. נזכיר, למשל, את הבדיל הגורסאות בין העדות לאמרה לענן זיהוי הנאים, הרעך לקבלת הסכום של \$3,000meno ועוד).

לאחר שמצאנו כי התקיימו התנאים לקביעות אמרתו של ████████ עיבר ס' 10 א' לפוקוד הראיות, מצאנו אף להעדיין את אמרתו של העד על פניה עדותה החלקית ובפניה. נמסק מזו:

ראשית, חשוב לציין באופן כללי, כי אפיקו מתחם העדות החקיקתית והשeriorותית של העד בפנינו, מאשר העד את עיקרי הפלתו את הנאש באמורתו. העד מאשר בעדותו בפנינו, גם אם לאחר התחמקויות שונות, כי קיבל⁵ נשק מיידי של אדם בשם "בובז" ואך קיבל מיידי סכום של 3,000 ₪ לאחר פיגוע חרמש. אמנם העד טוען כי הנאש איננו אותו בובז, אולם הדבר אינו מעלה ואין מוריין, כי הרاي גם מתחם העדות שלו לא עולה כיפגש את אותו "בובז", אלא יציר איתו קשר על סמך מספר טלפון שקיבל לידיו בירושה מ[REDACTED], שעה שהחלהיף את מקומו בראש "גוזו אל-אקזה" באזר טול-כרם. גם את הנשקים והכספים לא קיבל מיידי של "בובז" ישירות אלא באמצעות שליחים. גם מתוך גרסתו, החקיקת אף היא, של הנאש באמורתו, עולה כי העברות הכספיים וההשק מיידי לעד היו באמצעות שליחים. מכאן, שאפיקו מתחם העדות החקיקתית והשeriorותית של העד בפנינו.

בammerotiyim ha'shoniyyot, merhib h'ad u'du yotar amarotiyim shel h'ad. nikkar mu'ayin ba'amrotot ci'midbar ba'amrotot be-peniyon. R'ainu lenkonu le-kabel et amrotiyim shel h'ad. h'ad catav et achat ha'amrotot be-ketav di'zo ha-chal le-ketov g'mat ha'aharta, be-ulot m'shel rab bi-yotra. ha'amrotot nitnenu 'eyy h'ad la-achar sh'zohor be-tukh v'he'ot ha'tomim bat-hachtita d'pi ha'amrotot. ba'amrotot no'tel ul'atzmo h'ad achariotot lemashiv rach k'shim v'aimim tora' p'irot norakh shel ha-nisbiyot she-kadmu le-bi-zu'ot. ha-sho'ah shel tokhn ha'amrotot le-shar ha-chomor ha-areitiyti sheba be-peniyon - v'be-kall zeh la-amrotot ha-nefash, ha-mashr et ha-icarotou um h'ad v'ken at ha-gevurat ha-neshuk v'ha-kesefim li-dizo - me-hukkot h'ad yotar at m'shel amrotiyim shel h'ad.

אם כן, מוצאו לנכון לקבל את אמרותיו של העד, הן מכוח אימוץ תוכנו, באופן כללי, ע"י העד במלה כל עדותו והן מכוח (ככל שהדברים נוגעים בסתרירות שבין גרסת העד לבין הרשות באמרותו), מכוח ס' 10 א', וזאת מן הנימוקים האמורים לעלה.

עד התביעה

ונושא על גבו קופת שרכזים ואף הוא אחראי לשורת מעשי רצח קשים.

לסוגיות בקשר לתביעת בסיכון לחייב את אמורתו של העד מכוח ס' 10 א'.
וראשית, נידרש לבקשת התביעה, שתזכה בהגשת האמרה ממנה בזמן הדיון ביום 14/06/04, וכעת מבקשת
כעולה מבקשת התביעה, שתזכה בהגשת האמרה ממנה בזמן הדיון ביום 14/06/04, וכעת מבקשת
היא לא תקין את הטעות. הסגנון מתנגד להגשת האמרה כעת, מאחר והבקשה נעשית לאחר תום
פרשת התביעה ויש בדבר מושם פגיעה בהגנת הנאים.

לא נותר לנו אלא לשוב ולהיזקק, פעם נוספת, לאזכורו ע' איי"ש 114+99/00, אשר נזכר קודם
לכרי ברכירעת דיננו זו בהקשר אחר, וכך מוצטע עיי' התביעה המלומדה בסיקומיה. בית המשפט
לעוורורים נדרש לדבריו היוזעים של כבי הנשיא זמורה המנות, אשר דומה כי מזא אשר אמרו -
כבר בערעור הפלילי הראשוני שדונו בבית משפטה תוליו של מדינת ישראל!! - מצאו את מקום
בבוגתאותן סדר דין הפלילי. ואכן, הווינו הנשיא זמורה כי סדר דין פלילי אינו כאוטו ממשחק שח-
מט אשר די במחלה שוגוי אחד להרוץ את גורלו לעד. בית המשפט לעעוורורים הכיר באפשרות לזמן
עדדים או להגיש ראיות מיטעם התביעה לאחר תום השלב הדויין - גם אם יש להתר בנסיבות כאמור
במציאות. גם אם על התביעה להימנע מכדי והכל בכפוף לסיגי כי אין מדובר בפגיעה בהגנת הנאשם.

בנסיבות העניין שבפניו, לא ראיינו מודיע קבלת בקשה התביעה, אפילו בשלב הסיכוןים, יש בה פסל כלשהו. ראשית, אין ספק כי בקשה התביעה נעשתה בתומו לב וללא מתוך שיקול פסול, עיין בפרוטוקול הדיון מיום 14/06/04 יגלה כי התביעה הגישה שורת בקשות להגשת חומר מכוח ס' 10

⁴ ראה פרוטוקול עדות של מוחמד נאיפה מיום 03/09/02, עמי 5 ש' 30-14.

⁵ שם, עמי 3 ש' 46 ועד עמי 4 ש' 13 ; עמי 5 ש' 45-46+42.

תאריך: 28/06/05

תיק מס': 5398/03

4

א', ואין ספק כי הבקשה להגשת אמרתו של העד ██████ נשתקחה ממנה בהישת הדעת.
 1
 2 שנית, כל הפעעה אין בבקשת התביעה. התביעה העידה את העד ██████, עימתה אותו עם
 3 דבריו באמרה, והודיעה מראש ובמילים ברורות על כוונתה להעיד את גובה אמרתו⁶,
 4 ואף העידה את גובה האמורה בויחס לנסיבות גבייתה (מהלך שאין לו כל סבר אחר, זולת רצונה
 5 להגשים את אמרתו של העד מכוח ס' 10 א'). שישיית, כל פגיעה אין בהגנתו של הנאשם בבקשת
 6 המואורת להגשת אמרתו של ██████. העד העיד ונחקר ע"י הצדדים, ובכלל זה חקירה נגידית
 7 ע"י ב"כ הנאים. לנאים נימנה אף הזדמנויות לחקר את גובה אמרתו. הנאשם אף התייחס
 8 בעדותו בפרש התהננה להפלתו של ██████ באמצעותו ומסר גרסה באשר אליו. הבקשה
 9 להגשת אמרתו של העד, אין בה כל פגעה בהגנת הנאשם.

לאחר שצלחנו את משוכת השלב הדזני להגשת הבקשה, נגלה חיש מהר כי התנאים הקבועים
 10 בצדו של ס' 10 א' לקבלת האמרה, מתקיים במלאם, שלא העיד ונימנה לצדים
 11 הזדמנויות לחקרו, מתן האמרה הוכח, הן מעודתו של העד שזיהה את אמרתו וחון מעודות גובה
 12 האמרה, וכן לאור קיומן של סתיות מוחות בין האמרה ובין העדות. בעת מדרש לשאלת כלום
 13 יש מקום להעדר את האמרה על פני העדות? תשובתנו לשאלת זו חווית ולהלן נימוקינו:
 14

א. גם עדותו של ██████ הייתה מבולבלת ככל שביקש ליתן הסבר להפללות המפורשות
 15 שהפליל את הנאשם באמרתו, הפללות מוחן ביחסו ביחס למחלך עדותו. העד אישר כי
 16 חותם על האמרה וכי החוקר אף הזכיר לו את תוכנה, אלומ דבק בטענות כי החוקר כתוב
 17 דברים אחרים מלאו שאמר הוא עצמו במהלך מהלך גביית האמרה. העד אף תמייר לקבוע
 18 בפסקנות כי החוקר הוסיף דברים על אמרתו לאחר שזו נכתבה בפניו, אלומ לשאלת התובע
 19 לא ידע פרט על אלו עניינים מדבר.

ב. באשר למשקל גרסת ההכחשה של העד את דבריו כנגד הנאשם באמרתו, אשר נימנה במהלך
 20 החקירה הנגידית בעד העד ממשיב כתובי לדורת שאלות מדרכות בעלייל בהתאם לगרסה ששם
 21 הסגנו בפיו, מטבח לא להרחב את הדיון. באופן מוזר, ולא הסבר מלבד הרצון לחזור על
 22 הגרסה המכונה מרأس, הפך הנאשם, במהלך עדותו של ██████, מחבר (בחקירה
 23 הראשית) לשוטר רשות (בוגדיות) אשר עצר אותו בגין גניבת רכבים, נתג בו בquisitions, דבר
 24 שעורר בעד תהושה קשה - גרסה, אשר באופן בלתי מפתיע, עתידה לחזור פעמיינט מסוף
 25 מספר ישיבות לאחר מכן בעדותו הנאים. לומר לנו, כי בנו לא עוררו הדברים וושם של מהימנות
 26 כלל וכלל.

העד אישר בדבריו כי היה חבר בארגון גוזדי אל-אקצא, וכעולה מאמרותיו, אף היה אחראי
 27 לשורת מעשי רצח קשים מטעם הארגון, כולל עדודה בכיר בארגון. העד אף ידע למסור תיאור
 28 מדויק של שרשרת "החלפת הפיקוד" על הארגון באזור שכם, החל ב██████ ועבור
 29 ב██████; אלומ משנשאל באשר לזהות מחליפו של ██████ (לטענת התביעה, הדבר
 30 נתמאל לפתע שכחה מעועשת, טען כי לא ידע את זהות ראש הארגון באזור שכם (אלוי היה
 31 כפוף הוא עצמו) ואף לא טרחה לנוסות לבזר זאת.

ד. לעומת זאת העדתו המפוזרת והמנוגנת של ██████ בפנינו, עומדת אמרתו. משקלת של זו
 32 עולה הן מעודתו של גובה האמרה רס"ס ██████ - אשר העד בפיינו ביום 14/06/04
 33 ובעדותו חחש את טעויות של העד וציין כי האמרה נקבעה על פי הכללים הרגילים - והן
 34 מעיון בגורם האמרה עצמה, עליה חתום העד לאחר זההה. מקרים בגוף הדברים וכעולה
 35 מעודות גובה האמרה, נראה כי האמרה מבוססת על דברים שכתב העד בכתב ידו. יש להציג
 36 על כך שלא ניתן לעד לכתוב את אמרתו בכתב ידו, אלומ בנסיבות הענין, ולאחר שהוכח
 37 להנחת דעתנו - חוץ מהתרשםינו מן העדים והן מותוך השווא להאריך הראיות שבא
 38 בפנינו - כי הכתוב בגורם האמרה משקף את דבריו של העד שהוקראו לו טרם שחתם עליהם,
 39 לא סבירנו כי יש פגם במשקלת של האמרה (ראה לענן זה גם את פסק דין המאל של כב'
 40 השופט אל'ם פרידמן בעי איו"ש (1129+1136+1130+1137/04).

אם כן, מצאנו לדוחות את עדותו של ██████ ולהעדר עלי פניה את אמרתו.

עד התביעה

עד זה העיד בפיינו ביום 30/11/03 ובעדותו מיהר להתכנס לאמורת ההפלה המפורשת שמסר לנו
 50 הנאים, בה הוא מתאר כיצד הסיע את הנאשם, בלבד עם אחרים, לבצע פיגועי ורי. משנתבקש

⁶ ראה פרוטוקול מיום 30/03/04, עמ' 11 שי 22-23, במקומות "גובה עמדתו של ██████", צ"ל "אמורתו".

⁷ ראה פרוטוקול עדותו של מנצור שרים מיום 14/06/04, עמ' 10 שי 12-17.

⁸ ראה פרוטוקול עדותו של מנצור שרים מיום 30/11/03, עמ' 4.

תאריך: 28/06/05

תיק מס': 5398/03

5

ליתן הסבר להפלותו המפורשת את הנאש באמורתו, טען כי זו הוצאה ממנה באמצעים פסולים, כי הוכחה לחותם עלייה, כי הופעתו למראה כתוב האישום שהוגש כנגדו בדין לא הודה וכיו"ב. עד הינו טורחים לפרט את הסטיות שעלו בגרסת העד לעין זה, אלמלא היה עלה באופן ברור כי את טעות הזוטה באשר למשקל אמרותיו, שמר העד לדיזתו בתיקו של הנאש בלבד, ואילו במשפטו⁹ שלו לא העלה אף אחת מאותן טענות, ואף הסביר להגשה אמרותיו, ובכללו האמרה המדוברת, אשר ביחס אליה עלו לפניו מן האוב טענות הזוטא שעבדותנו. אך מובן הוא כי טענות זוטא של נחק ביחס לאמורתו, אשר מופיעות במשפט אחרים ולא במשפטו שלו עצמו, אין בהן לשכנע.

בשל כל אלו, מצאנו לנכון לדוחות את גרסת העד ביחס לאמורתו, לקבל את האמרה (לאחר שתנאים האמורים בסעיף 10 א' התקיימו) ולהעידה על פני עדותו.

עד הנסיבות ■■■■■

עד זה העיד בפניו ביום 30/03/04. על אף הפלות קשות שהפליל את הנאש, כשותפו לשילוח המוחבל המתואכד אשר ביצע את הרצח ברוחב יפו בירושלים וכן כשותוף למעשי ירי, הבהיר העד את הדברים בעדותו. כך טען העד כי הוא מכיר את הנאש בשם הנאש בשמו הפרט בלבד, למורות של רק מתוקן עזותו בלבד עולה כי היכרתו עמו מקיפה בהרבה על אחת כמה וכמה שמאמרותיו ומאמרות הנאש, עליה כי השנים היו בקשרים הדוקים, ואף גורשו מן האזרור ובלתי תקופת בירין ובגדד – ראה בהמשך). את העובדה כי אמרותיו הוא מפליל את הנאש, הסביר העד בטיענות שהעלה נגד החוקר ■■■■■ שהכריח אותו לכתוב דברים (העד עצמו לא זכר מיהו החוקר שחקר אותו ולא זיהה אותו, אך ציין כי המודבר בשוטר קירח), אולם לא ידע לפרט מהן אותן טענות ("עם החוקר הזה הייתה היתה הבעה. אני זכר את הפרטים"¹⁰). העד טען כי אכן מזהה את אמרותיו שהוצעו בפניו ואת כתוב ידו, אולם דבריו לא עוררו בנו רושם, שכן העד בקשוי טrho לעיין באמירות טרכ שחשיב.

העד בפניו החוקר ■■■■■, אשר גבה את אמרותיו של העד ועדותו עוררה בנו רושם מהימן למורי. בעדותו אישר החוקר אמר כי גבה את אמרותיו של העד ■■■■■ וכי הוא (■■■■■) זה שכtab את אמרותיו בכתב ידו (כפי שגס עולה מעיון בamarot utzman). עוד הבהיר החוקר את טענת העד כי נון אמרות נוספת בהן מכל דברים אחרים, דבר העולה גם מעיון בamarot hanoshot מסטר סידורי.

אם כן, עדותו של ■■■■■ שהיתה עדות מבולבלת ושרירותית ("הכל רשום אצלם בתיקים, לא צריך ליחסן לפרטיס"; "אני לא חיב לערנות לאף אחד"¹¹) לא עוררה בנו רושם של מהימנות. התנאים להגשת אמרותיו במשפטה מכוח ס' 10 א', התמלאו לאחר שהעד העיד, ממן האמרות הוכח בעדותו של גובה האמורות ■■■■■ והעד סתר את אמרותיו בעדותו. מצאנו לנכון להעדר את האמרות על פני העדות. מול העדות המבולבלת והבלתי-משכנעת, מצאנו את האמרות כמיהינות ובעלות משקל. כאמור, עליה מקרים באמרות כי הן ניתנו ע"י העד לאחר שהזוהר חחוק ולאחר שחתרם על האמרות, אותן כתוב בכתב ידו. עליה עוז כי גביה האמרות התנהלה ■■■■■ באווירה חיובית, וכי העד שתה קפה ועיין סיגריות במחלה גביה האמרות. גם מעודתו של ■■■■■ עליה כי גביה האמרות והתנהלה באופן סטנדרטי ותוך שיתוף פעולה של העד. מミילא וזכור כי אפיו מותן השווה בין עדותו של העד בפניו לבין תוכן אמרותיו, עליה כי הוא באופן כללי מאשר את אחוריותו לפגועים ברוחב יפו וכן במסעדת "סי פוד מרקט" בת"א, מאשר את שמות המהatabdim שליח, והכל מתוך התאממה לתוכן אמרותיו. דהיינו, העד ■■■■■ בעצמו מאשר את נוכחות אמרותיו, למעט הקטע הנוגע לנאש, ללא הסבר של ממש מדוע דווקא חלק זה לוקה.

לאור דברים אלו, מצאנו לנכון להעדר את האמרות על פני העדות.

⁹ ראה פרוטוקול משפטו של העד (שומרין 5004/03 מיום 16/07/03 ו 04/05/03 (ת/ 72+73) וכן פרוטוקול הארכת מעמדו מיום 12/12/02 (ת/ 71). הפרוטוקולים ממשפטו של העד, התקבלו בהתאם לבקשת התביעה בדיון מיום 14/06/04 לאחר שהשופר והווער את השאלה לשיקול דעת בית המשפט ובהתוות הפרוטוקולים מושם תעודה ציבורית המתקבלת ללא עדות עורכת.

¹⁰ ראה פרוטוקול עדותו של ■■■■■ מיום 30/03/04, עמי 3 שי' 10-5).

¹¹ שם, עמי 2 שי' 16 ; שי' 48 .47-48

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51

תיק מס' 5398/03

6

תאריך: 28/06/05

עד התביעה

גם עד זה, בדומה לעד הקודם ולרוב העדים בתיק זה, אישר בעדותו את אחוריותו למשעים המוחשיים לו עליהם הודה במשפטו ובאמורתו ואך נקב בשמותיהם של שותפיו, מלבד אחד – הנאשם. התביעה מיחסת לנאים כי פעל ביחיד עם העד בשלבים הראשונים של הזאתו לפועל של פיגוע הרצח ברחוב יפו (פרט האישום השישי, ס"ק א-ה). העד אישר, למעשה, בעדותו, את העבדות המדוברות בחלק הרלוונטי של פרט האישום, למעט חלקו של הנאשם, שהעד ציין כי לא נכח בעת צילומו של המתאבד.

מתברר כי דוקא בעת משפטו שלו, הודה העד באחריותו למעשה הרצח ברחוב יפו, ובכלל העבדות בין הודה אף המעשים המוחשיים לו עם הנאשם, כולל צילומו של המתאבד. התביעה בבקשתה¹² לחייב את פרוטוקול הزادתו של העד במשפטו מכוח ס' 10 א', ואילו הסגורה הותיר את הבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט¹³. בהחלתו מאותו היום קיבלנו את הבקשה להגשת הפרוטוקול ולהלן נצף נימוקינו.

הסגורה טען בסיכון כי הزادתו של העד במשפטו של, בנסיבות הסדר טיעון ולא שנסמעו עדים, לא יכולה לשמש כראיה במשפט זה, אולם לא הסביר הסבר של ממש מדוע כך הם הדברים, אף לא צירף אסמכתאות לחיזוק טענתו. דעטנו בעניין זה שונה. אך מובן הוא כי תשובה של הנאשם לכתי'א הנארמת באולם בית המשפט ואשר נרשמה בפרוטוקול, היא משום "אי אמרה" של אדם בכتنב העונה על תנאי ס' 10 א' (ראה ז' קדמי, "על הראיות", חלק ראשוני, עמ' 274 פסקה ב.4 ב.ב.). ולא רק שיש בו בפרוטוקול ההודאה משום אמרת-חוץ לפי ס' 10 א', אלא שעלה פניו המדבר באמירה מהימנה מאן כמה אשר חזקה עלייה כי אמרה מרוצין טוב וחופשי ובעלט משקל ניכר, באשר העד מוסר אותה בתשובה לאישומים אלו גוף ובווד הוא מזיג ע"י ע"ז. מכאן שאין כל מנעה מתקבלת לפि ס' 10 א' וכן להעניק לה משקל מלא.

טענתו של העד בעדותו¹⁴ כי כתוב האישום הוקרה לו באופן כללי ובכותרות ולא שהזכיר השמות, רוחקה מלהיותאמת, כפי שגם הופיע במשפטו. מעיוון בפרוטוקול משפטו של העד בתיק 6446/02 מיום 19/12/02 (ת/ 68) רואים אנו כי כתוב האישום הוקרה לאعد (ה הנאשם באותו תיק) במלואו לאור העבדה כי לא היה מיוצג בשלב וסירב לקבל על עצמו יצוג (ראיה החלה בית המשפט באותו דין, עמ' 2). העד/נשאש, אף החל למסור תגובה מפורשת, המכילה כי עדתו בפנינו כאילו כתוב האישום לא הוקרה לו במלואו – שקרית היא בעליל. עיוון בפרוטוקול הزادתו של העד בתיקו מיום 29/06/03 (ת/ 69), ילה כי לאחר מסטר חדשן נמלך העד בעדותו והודה בכתב אישום מדויקו שעה שהוא מיציג. גם הפעם נזכר לעד מהות כתוב האישום בעניינו. העד הודה בכתב האישום במילים ברורות, הן מפי סגנרו והן במו. הסגורה בקשר בטיסכומיו להיאחז בעבדה כי העד לא הזכיר את הנאים במסגרת תשובה לכתב האישום, אולם ברור כי אין בכך להעלות או להוריד. המעיוון בפרוטוקול ההודאה, ילה כי העד הודה בכתב האישום ובבירור המוחשיות לו ולצד זאת עזין עובדות בלוטות מוגזם המוחש לו. קראיה תמה בפרוטוקול תגלח כי הזכרות שמות שותפות ע"י העד היא לצד הزادתו בעבודות בכתב האישום המוחש לו, ואינה משום "רשימה סגורה".

לצד משקלו הבורגני של פרוטוקול המשפט של העד, ציין כי עדותו בפנינו לא הייתה נקייה מסתירות, למשל לעניין מידת היכרותו עם הנאשם¹⁵.

אם כן – ראיינו כי במשפטו הודה בעבודות עברית גרים מתו בכוונה לעניין הפיגוע ברחוב יפו, ובכלל זה חלקו של הנאשם. פרוטוקול זה הוא משום "אמרות-חוץ" של העד, ונאו קיבלנו אותה ומיצנו לנכון להעדיפה על פני עדותו בפנינו, אשר ממנה נשפט חלקו של הנאשם.

¹² ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/06/04, עמ' 3 ש' 24-26.

¹³ שם, עמ' 5 ש' 36-37.

¹⁴ ראה פרוטוקול עדותו של ████████ מיום 30/03/04, עמ' 7 ש' 29-38.

¹⁵ שם, עמ' 4 ש' 35, השווה שם עמ' 7 ש' 10-11.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52

תאריך: 28/06/05

תיק מס': 5398/03

7

עד התביעה

נקל לראות כי עד זה איןנו נמנעה על העדים הבאים לומר את האמתם בעדותם, או לשתף פעולה עם בית המשפט שעה שהוא מנסה לחתוקות אחרי האמת. מיד עם עולתו לדוכן העדיםאטם העד את אוזניו וסירב לענות לשאלות התביעה. לשאלות הסגנור ענה רק לאחר שבירר כי הוא עורך דין של הנאים וגם שעה שהשופט אישר את שאינו שינוי במחוקקת ע"י התביעה, דהיינו כי אינו מזכיר כלל וכלל את הנאים.

ואכן התביעה איננה חולקת כי העד אינו מזכיר כלל את הנאים, ואף הצהירה כי לא לשטך הביאה את העד לעדות, אלא על מנת להוכיח את תלוקו השני של פרט האישום השישי, חלק אשר אפילו לאייבא דכתב האישום הנאים לא נטלו חלק. שאלה נכבהה היא לשם כל צרכיהם אנו להידרש לשאלת עדותו של העד אשר אין מחלוקת כי כלל אינו מפליל את הנאים, אולם לאור תשובתו של הסגנור כי אפילו עצם קרות האירוע אינו מוסכם!!¹⁶, דומה כי אין מנוס מכך.

לא התרלבטו רבות בבעונו להזכיר בשאלת העדפות פרוטוקול החודשה ממשפטו של העד כנאים על פניו (!) בפינויו, אשר ספק רב האמנים "עדות" יקרlea, לה, ומכל מקום אין משכנעת. לעומת זאת השווות והמוגחות של העד בפינויו, עמד פרוטוקול הדואתו של העד במשפטו שלו, בעוד הוא מייצג ע"י עורך. מן הטעמים האמורים מעלה לעניין ████████ מצאנו לנכון להעדיין את פרוטוקול המשפט על פני העדות.

עד התביעה

גם עד זה, בדומה ל███████, תלה את קולר הפלתו הנחרצת את הנאים, באמצעות פסולים שהופיעו במשפטו, אולם גם הוא לא העלה - משום מה - טענות אלו במשפטו שלו¹⁷. מאותן נימוקים הנזכרים מעלה, המציגים לעדותו המוגחות והמתהמתקת של העד (התחמק מלהסביר לשאלת אם הוא מכיר את הנאים, וכך לא ידע למי הכוונה, למורת שנקה רק נאים אחד בתא הנאיםים), מצאנו לנכון להעדיין על פני עדותו את אמרתו של העד, אשר סימני האמת ניכרים בה בעליל, ובכלל זה העובדה כי כתוב אותה בכתב ידו, כי הזהר בחוק טרם גביתה והוא חתום בתחתיות כל דף בה.

עד התביעה

עד זה, בעלותו על הדוכן, חזר על הuko של חבריו וגם הוא אישר את הכתוב באמרתו ואת המעשים הרשומיים שם, מיעט נזודה הנוגעת לנסיבות הিירותו עם הנאים. לטענת העד, החוקר אילץ אותו לבנות כי נפגע מידיו של מאג'יד מצרי (אותו, לטענותו, אינו מכיר כלל) שעה שבו בודכים לבעז פיגוע הנחתת מטען.

בבקשו להרחק את הנאים בכל מחיר מן הפללה המפורשת אותה הפלילו, ואגב כך להטיל רеш בחוקרו, נשתחחה מ███████ העובدة הפשטוה כי באמרתו כלל אין מזכיר הנאים בהקשר של פגוע מתוכן, אלא דוקא נראה כי הפעעה הייתה במסגרת "תאונת אימונים", כאשר הנאים החל לשחק במטול רימונים שבידיו, תוך כדי פגישת הিירות של חוליות שונות בארגון. ככלומר, לטענת העד כי החוקר ביקש לאלויזו להודות כי נפגע תוך כדי הכנות לפיגוע עם הנאים, אין שחר - אפילו לא מחוקה האמורה הכתובה.

ممילא גרטסו של העד אינה משכנתע כלל. העד לא ידע ליתן הסבר של ממש כיצד נפגע. הוא אף לא טרה למסורו הסבר של ממש כיצד אילץ אותו החוקר להפליל את הנאים הפללה שווה ומודע רק חלק זה באמרתו כוזב ואילו כל השאר נכון.

אל מול כזביו של העד, עמדות אמרתו, אותה כתוב בכתב ידו, לאחר אזהרה בחוק ועליה הוא חותם. התנאים לקיום ס' 10 אי' מתקיימים, שכן העד מזוהה את אמרתו וסותר את תוכנה. לאור העבודה כי עדותו לא עוררה בנו רושם של מהימנות ודוקא אמרתו נשאת עליה את סימני האמת, מצאנו לנכון להעדיינה על פני העדות.

¹⁶ ראה פרוטוקול הדיון מיום 30/03/04, עמי 8 ש' 31-37.

¹⁷ ראה פרוטוקול עדותו של ████████ מיום 30/03/04, עמי 10 ש' 15-17.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54

תאריך: 28/06/05

תיק מס': 5398/03

8

פרשת ההגנה

עדות הנאש בפרשת ההגנה הייתה קצרה, רווית סתיירות ובלתי משכנית. ראשית יש לציין כי למרות הררי חומר הראיות מטעם התביעה, אשר נסקר בהרחבה לעיל, בחור הנאש כמעט כמעט לא להתייחס לשירותו לאלו ועדותו בחקירה הראשית הייתה קצרה ולאקונית.

אלא שאפילו מtopic עדותו של הנאש, עלות הסתיירות. טענת הנאש בחקירה הראשית הייתה כי ישנים אנשיים רבים באזורי שכם בשם מגיד מצרי, כי המדבר במשפחה הגדולה ביותר באזורי והוא עצמו מכיר אדם בשם זהה לשלו העובד אף הוא ברשות הפלשטיינית. לחיזוק טענות זו ציין הנאש כי אפילו שניים מן המפללים אותו, **[]** שעלה שהובאו בפניו עלימות במהלך החקירה, ציינו מייד כי הנאש איננו מגיד מצרי, אלא התכוונו בחפלתם. עם זאת בחקירה הנגדית שנייה הנאש מטעמו "וליתר בטחון" הוסיף כי השניות כי השניות הפלילי אותן בשל סכוך קודם, וזאת לאור העובדה כי במסגרת תפקידו עצר את השניים באותו גבי רכבים.

ברור כי שתי הגירושאות אינן יכולות לדוח בכךיפה אחת. ואם אכן **[]** ציין מיד בפניו חוקר השב"כ כי הנאש איננו מגיד מצרי נשוא הפלוטוי, מדוע הנאש איננו מדבר אליו¹⁸?

סתירות אלו מצטרפות למוגמותו הכללית של הנאש להרחק עצמו, ובכל מחיר, קשר כלשהו לפעלויות בטחוניות, גם בדברים שהוזהה בהם באמרותו, ואין כל ספק שאין בהם קשרו ולא במאם לפרטיו האישום החמורים המיוחסים לו. כך מכחיש הנאש בעדותו גם ירי כלל לעבר כוחות בטחון, בו הודה באמרותו, העברות כספים בהם היה מעורב ועוד נושאים, המפורטים בהרחבת **[]** בעמודים 26-27 לסיכון התביעה. הנאש, בניסיונו למלא עצמו, אף הצניע את קשריו עם **[]**, על אף העובדה כי השניים התרעעו בראשית שנות התשעים בירדן ובגדד, כולה אמרותיו.

לשקרים של הנאש אודות קיומו של אדם אחר העונה לשמו המרובע, ראה להלן פרק העוסק בזיהוי הנאש.

סוף דבר, לא מצאנו כי עדותו של הנאש בפניו יש בה לעורר ווישם של מהימנות. הנאש נ苴 - ואך לא טרכ - בעדותו מלහפריך את של ראיות התביעה והסתפק בהכחשה גורפת ולאקונית, גם בנסיבות המכומעים בהם הודה באמרותו. תוך כדי כך השתקה הנאש בגורסאות סותרות וشكירים של ממש, אשר אף בהם אין להחמייה למשקל עדותו.

סיכום ביניים:

הנה כי כן, מצאנו כי יש מקום להעדיף את ראיות התביעה על פני עדות הנאש בפרשת ההגנה, את אמרות עדי התביעה על פני עדויות המגמות והשקרים - הכל מן הנימוקים האמורים מעלה בהרחבה. ראיות אלו משתלבות זו בזו ומצביעות גרסה סדרה וקורונית ממנה עולה דמותו של הנאש כרב-מחבלים העסוק, ביחד עם שותפים נוספים, בשילוח מחבלים מתאבדים. כתעת נבחן האם אחוריותו של הנאש לmits'ל לו, עולה מtopic אותן ראיות.

זיהויו של הנאש:

דומה כי השאלה המרכזית בתיק זה נוגעת לעניין זיהויו של הנאש אשר בפניו, כדמות המופיעה בהפללות הרבות של עדי התביעה כרב-המעללים לו מוחשיים המעשימים המתוירים בכתב האישום. עדי התביעה השונים מတאים אדם בשם מגיד מצרי, מוסרים פרטים אישיים שונים שלו ואך נוקבים בכינויו בו הוא מוכר, "זובץ". לטענת הנאש אין לכך דבר, אין לו כינוי כלשהו, ובוודאי לא "זובץ". עוד טען הנאש כי משפחת מצרי היא משפחה גדולה באזורי שכם, וכן הסתום יש בה אנשים נוספים העונים לשם מגיד. לטענת הנאש, ישנו אדם נוסף בשם מגיד מצרי אשר אף הוא עובד ברשות הפלשטיינית. האם הנאש שבפניו הוא אותו "זובץ"?

¹⁸ ראה פרוטוקול עדות הנאש בפרשת ההגנה מיום 14/06/04, עמ' 9, שי 48-52.

תיק מס': 5398/03

9

תאריך: 28/06/05

רשות, יש לציין כי הנשים עונת בעצמו על שאלה זו באמرتה¹⁹, בה הוא מאשר את כינויו מילדות "בזבוז". כאן המקום לציין כי אין מדובר בכינוי שגור או נפוץ (כגון כינוי של אדם על שם בנו בכור, למשל "אבו מוחמד", כינוי אשר כמותו ימצאו לאפלט). יהודו של הכינוי, בצירוף שאר הפרטים האישיים של הנשים, מצביר על החפיפה בין לבן הנשים.

אלא שהרשעתו של הנשים בעקבות החומרות המיויחסות לו, אינה נשענת על כינוי בלבד, אלא גם על זיהויו באופן פרטוני עייתי התביעה,アイテム עמד בקשרים טובים. באשר לטיעות כי עדי התביעה "התבלבלתי" או כיוונו לאדם אחר, הרו שבcheinה מעמידה של חומר הראיות תגלח כי אין בכך ממש. הנשים מאשרו באמצעותם את היכרותו עם שאר "גיבורי" החברים, עדי התביעה המפלילים אותו, ואף מודה בבעצם בטוחנותם עmons. כך מודה²⁰ הנשים בהיכרותו עם [] וביביצו רדי עמו לעבר עמדת צה"ל וכן בצעוע ניסינו ירי. ביחס עם [] גורש הנשים בשות 1992 מהאזור וביחד נסעו לבגדד²¹. הסברה כי [] אכן מכיר את הנשים וכיון בדבריו למגיד מצריך אחר, מופרכת ממש בנסיבות אלו. עוד מאשר הנשים אמרות כי מסר כספים ל[] והוא אף מאשר את היכרותו האישית עmons. הוא אף מאשר העברת רובה קלציניקוב לידיו של [] על פי גרסת הנשים, בשל סכוך פנמי²².

אם כן, ההיכרות של הנשים עם עדי התביעה עולה במפורש ממשותם ממש. אלא גם עדי התביעה לא טומנים ידם בעצתם ומרחבים בעניין היכרותם של עצמו. [] זיהה את הנשים בשמו חמלא בעודתו בפניו וציין כי הנשים הוא חבר²³. [] מוסר באמרטה²⁴ תיאור מדויק של הנשים, כולל מקומות העבודהם כקצין במשטרת הפלשתינית, גילה, מציבו המשפחתי והיוותה אב לשתי בנות (פרטים אחרים מאשר הנשים עצמן באמרתו) ומוסיף כי כינויו של הנשים הוא "בזבוז". עד התביעה [] אשר אפילו בעודתו²⁵ המגמותיא אישר את היכרותו האישית עם הנשים לאור שירותם המשותף במשטרת הפלשתינית, מציין גם הוא באמרתו²⁶, שנתקבלה והועדפה על פניו כינויו של הנשים ואת העובדה כי הוא חבר בארגון "ג'ડוויל אל אקזה". אין לחשוד بعد התביעה [] כי שכח את הנשים, לאחר שהוא גרם לפצעינו תקשורתה שעה ששיכון במלול רמנונים שחתזק. גם הוא מזכיר²⁷ את הנשים בשמו ובכינויו ומציין את חברותו בארגון הטורו. עד התביעה [] מוסר²⁸ את מספר הטלפון הסלולארי של "בזבוז", 059-200596, הדומה באופן מפתיע למספר שמור הנשים עצמוני באמרטה²⁹, 059-851-851.

טוען הסגנור כי נפלו בחקירה פגמים של ממש בכך שלא נערכו מסדר זיהוי. הסגנור לא הביא אסמכתאות להכחחת טענותו, ואנו לא מצאו בה כל ממש. ניכר מכל האמור לעלה בהרחבת כי העדים מכירים את הנשים היטב, מוסרים פרטים מזהים ורבים שלו, חלים אף הצביעו עליו באופןם במשפטם (אם הם חזרו בהם מהפלליהם או תירצו אותה בהסבירים שונים ומשונים). אם כן – בפנינו מצב של "הצבעה" של העדים על הנשים, ככל מי מהם מכיריהם אותו היכרות מוקדמת ולא זיהויו של אדם לא מוכר באמצעותים חזותיים שונים (סדר זיהוי), ואין כל חותם קיום מסדר זיהוי בנסיבות אלו. ראה גם י. קדמי, על הראיות (מהדורות 1999), חלק שני, עמ' 50-59.

כאן המקום אף להידרש לשאלת הstattistitut, האםן יתכן כי הדבר במגיד מצריך אחר? הנשים ביקש להגיש, לצורך כך, רישום של משרד הפנים הפלסטיני באשר לשיחות השם מגיד מצרי. את המסמך בקשה ההגנה להגיש על סמך עדותו של הנשים..

ת/1, עמ' 8 שי' 22-25.¹⁹

ראה ת/1, עמ' 2 שי' 5-12.²⁰

ראה ת/2, עמ' 5 שי' 13-24.²¹

ראה ת/1, עמ' 3 שי' 26 ועד עמ' 5 שי' 21.²²

ראה פרוטוקול עדותו של [] מיום 30/11/03, עמ' 1 שי' 35-50.²³

ראה ת/70, עמ' 1 שי' 19-22.²⁴

ראה פרוטוקול עדותו של [] מיום 30/03/04, עמ' 9 שי' 18-22, עמ' 10, שי' 34-39.²⁵

ראה ת/3, עמ' 5 שי' 4-8.²⁶

ראה ת/61, עמ' 2 שי' 17 ועד עמ' 3 שי' 2.²⁷

ראה ת/60, עמ' 5 שי' 12.²⁸

ראה ת/1, עמ' 2 שי' 25.²⁹

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47